

ling og kulturel udveksling er skabt mellem det grønlandske og det danske folk.

Kommissionsarbejdet ses som en naturlig følge af den udvikling, hjemmestyret og hjemmestyrets opgavevaretagelse har gennemløbet med en omfangsrig kompetenceportefølje som resultat.

Endvidere mener flertallet, at der med Selvstyrekommissionens betænkning, Erhvervsudvalgets oplæg, det seneste lovforslag om bloktilskuddet for 2005-2007, landsstyrets inddragelse i spørgsmål af udenrigspolitisk rækkevidde samt den verserende debat om økonomisk henholdsvis politisk frihed er skabt en god basis og en god stemning for et konstruktivt kommissionsarbejde med en bred dagsorden.

Flertallet mener, at kommissionen bør forsøge at nå et lige så langtidsholdbart resultat og dermed en lige så robust ramme for et grønlandsk selvstyre, som hjemmestyreloven af 1979 med sit 25-års-jubilæum i juni 2004 har været udtryk for.

Siumuts medlem af udvalget udtaler følgende:

Det kommissorium for en grønlandsk-dansk kommission om øget grønlandsk selvstyre, som er udarbejdet af det grønlandske landsstyre og den danske regering i samarbejde, henviser til »det grønlandske folks selvbestemmelsesret i henhold til folkeretten« og anviser senere, hvilke skridt der bør tages, såfremt der i Grønland opstår enighed om at søge reel selvstændighed på et senere tidspunkt.

Dermed understøtter kommissoriet den opfattelse, at det grønlandske folk er et folk netop i henhold til folkeretten, samt at det bør sikres, at denne nye kommission ikke bremser, men tværtimod åbner for øget mulighed for et egentligt selvstændigt Grønland.

På den baggrund har Siumut ingen problemer med at støtte udvalgets indstilling og ser frem til et spændende kommissionsarbejde, der forhåbentlig kan afhjælpe nogle af de mangler i hjemmestyreordningen, som de 25 år, denne nu har virket, har vist er til stede.

Et *mindretal* i udvalget (DF) kan ikke tilslutte sig kommissoriet.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget mener ikke, at tiden er moden til at nedsætte en kommission om øget grønlandsk selvstyre. Beslutningen om at nedsætte kommissionen er aftalt

mellem den danske regering og det grønlandske landsstyre, men der er ikke forud for beslutningen om at nedsætte kommissionen eller i forbindelse med udformningen af dens kommissorium foretaget nogen forhandling i Folketinget.

Dansk Folkeparti mener ikke, at kommissoriet for den paritetiske kommission, der bl.a. indeholder den opgave, at der skal arbejdes mod »at øge det grønlandske folks selvbestemmelse i størst muligt omfang«, er ordentligt gennemdrøftet i Folketinget, idet det er fremkommet som et brev fra statsministeren til Folketingets formand den 9. juni 2004. Folketingets formand har videresendt brevet til udvalget den 10. juni, og udvalgets medlemmer har således kun haft få dage – uden for Folketingets mødeperiode – til at overveje kommissoriets indhold.

Flertallets udtalelse lægger op til, at man forventer et resultat af kommissionsarbejdet, der kan blive, som det formuleres, »langtidsholdbart«, hvorved formentlig forstås, at det skal indføre meget markante ændringer, der kan holde i en meget lang årrække. Det havde været mere naturligt, at regeringen over for Folketinget redegjorde for sine synspunkter om det grønlandske styre nu og i fremtiden, således at Folketinget efter en redegørelsesdebat eller forespørgselsdebat kunne tage stilling til kommissoriets indhold. Også medierne, både i Danmark og Grønland, burde inddrages i debatten, så det langt bedre kan blive afprøvet, om der i det hele taget er et fornuftigt grundlag for at påbegynde et egentligt kommissionsarbejde.

Dansk Folkeparti har hæftet sig ved, at kommissionen efter kommissoriet bl.a. skal overveje og stille forslag om en nyordning vedrørende det økonomiske mellemværende mellem Grønland og Danmark. Dette er overordentlig vigtigt, og så længe dette spørgsmål ikke er gennemarbejdet, er forudsætningerne for øget selvstyre eller selvstændighed, som nogle grønlandske politikere udtrykker ønske om, i virkeligheden ikke til stede.

I en rapport fra OECD, der udkom for få år siden, blev der peget på, at der, selv om der er mange sundhedstræk i den grønlandske økonomi: lav inflation, overskud på de offentlige finanser og høj beskæftigelse, alligevel er et behov for strukturelle reformer i Grønland, hvis fortsat lav vækst og stigende arbejdsløshed skal undgås. OECD understregede i sin rapport, at